

РЕШЕНИЕ

№ 3292

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Рачев, като разгледа дело номер **2332** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното: Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Д. М. срещу Решение от 24.01.2011 г. по НАХД № 10665/2010 г. по описа на С районен съд, НО, 98-ми състав. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление (НП) № 22-2201733/28.04.2010 г. на директора на Д. „И. по Т.”-С. в частта на размера на наложеното на основание чл. 82, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта (ЗНЗ), вр. чл. 48, ал. 1, т. 2 от Закона за чужденците в Република Б (ЗЧРБ) за нарушение на чл. 33, ал. 2 от ЗЧРБ на Л. Д. М. административно наказание глоба в размер на 5 000 (пет хиляди) лева, като е намален размерът на наложената глоба от 5 000 (пет хиляди) лева на 2 000 (две хиляди) лева.

Основните доводи от касационната жалба касаят: 1. спазването на реда за предявяване на АУАН; 2. нарушения на материалния закон при издаване на НП – обосновава, се че отговорността за извършване на трудова дейност от чужденец без разрешение от компетентните органи е за работодателя, а не за чужденеца, както и че наложеното наказание по своя размер е несправедливо.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменено решението на районния съд и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.

Процесуалният представител на ответника счита касационната жалба за неоснователна

и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена срещу подлежащ на оспорване съдебен акт, при спазване на преклузивния 14-дневен срок и от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна.

Между страните няма спор по фактите. Безспорно установено е, че касаторът Л. Д. М. е американски гражданин, притежаваща л. п. № *, издаден от САЩ. Към периода на осъществяване на проверката от органите на „И. по Т.”-С. М. притежавала разрешение за пребиваване BG *, издадено на 12.03.2010 г. и имала сключен трудов договор от 27.10.2008 г. с „И-С Н” като била назначена на длъжност „учител практическо обучение” с месечно трудово възнаграждение в размер на 3 000 лева. М. притежавала издадено от Агенция по заетостта разрешение за работа № 8197315, което било за срок от 07.07.2008 до 07.07.2009 г. Последващо издаденото ѝ разрешение за работа № 8197203 било със срок от 01.02.2010 г. до 01.02.2011 г.

На 10.03, 19.03, 22.03, 24.03, 25.03 и 29.03.2010 г. инспектори при Д. „И. по Т.”-С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в „И С Н”, като при проверката било констатирано, че М. е извършвала трудова дейност като преподавател по английски език в Центъра за чуждоезиково обучение „Б” за периода от 01.08.2009 до 31.01.2010 без получено разрешение за работа от органите на Министерство на Т. и социалната политика - Агенция по заетостта.

При извършената проверка на посочените в касационната жалба основания за отмяна и при служебно извършената проверка на останалите основания, предвидени в НПК, настоящият съдебен състав приема, че районният съд е постановил обжалваното решение при правилно установена фактическа обстановка. Правилни са и изводите на СРС от правна страна, че АУАН е съставен и НП е издадено от компетентен орган; АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички изискуеми реквизити съгласно чл. 42, респективно чл. 57 от ЗАНН, в това число съдържат точно и ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Налице е редовна процедура по съставяне и предявяване на АУАН. Неоснователни са доводите от касационната жалба, че АУАН е предявен на М. на български език, без превод на английски език. Видно от отбелязването върху АУАН, при предявяването му е присъствал С Н Н – управител на работодателя „И С Н”, който е превел АУАН на английски език. При предявяване на АУАН М. не е възразила, че не е разбрала съдържанието му, такова възражение не е направила и по-късно в установения за това 3-дневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Съдът приема, че М. е била запозната със съдържанието на АУАН още при предявяването му и правото ѝ на защита не е било нарушено. Неоснователни са доводите от касационната жалба, че отговорността за извършване на трудова дейност от чужденец без разрешение от компетентните органи е за работодателя, а не за чужденеца. Субектите на административното нарушение са определени в чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ. Законодателят изрично е предвидил административнонаказателна отговорност както за работодателя, така и за чужденеца, извършващ трудова дейност без разрешение. Съгласно чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ, на

работодател, наел по трудово правоотношение чужденец без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, или на местно лице, приело на работа командирован чужденец без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, както и на чужденец, извършващ трудова дейност без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, и на командирован в Република Б чужденец в рамките на предоставяне на услуги без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта, се налага глоба или имуществена санкция в размер, определен по чл. 48 от Закона за чужденците в Република Б, освен ако не подлежи на по-тежко наказание.

Основателни са обаче доводите от касационната жалба, че районният съд е допуснал нарушение на материалния закон като не е намалил размера на наложеното наказание до установения в закона минимум. При осъществяване на административно нарушение по чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ размерът на глобата се определя съгласно чл. 48 от ЗЧРБ, който предвижда минимум от 500 лева и максимум от 5 000 лева. От една страна, районният съд е отчел, че са налице само и единствено смекчаващи вината обстоятелства - извършеното нарушение е за първи път и обстоятелството, че впоследствие М. е съобщила поведението си с изискванията на трудовото законодателство на страната, от друга страна обаче, вместо да намали наказанието до минимума, районният съд е обосновал, че предвид имущественото състояние на лицето глобата следва да бъде намалена до 2 000 лв., т. е. в размер, близък до средния. Настоящият съдебен състав не споделя този извод на районния съд. Освен изтъкнатите от районния съд смекчаващи вината обстоятелства, при индивидуализиране на размера на наказанието, следва да бъде изтъкнато, че за периода от постъпването на работа до 07.07.2009 г. лицето е разполагало с разрешение за работа на чужденец в Р. Б. Периодът, през който лицето е извършвало трудова дейност без разрешение, е от 01.08.2009 г. до 31.01.2010 г. и следователно не е продължителен. Ето защо, за постигане на целите на наказанието е достатъчно налагане на наказание в минималния размер от 500 лв. При наличие единствено на смекчаващи вината обстоятелства, имущественото положение на лицето не може да послужи като основание за налагане на наказание в среден размер, още повече, че в случая са налице и неизяснени факти и обстоятелства относно имущественото положение на лицето – има единствено данни за размера на неговото трудово възнаграждение, но няма данни относно семейното положение на лицето.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго, с което да се измени наказателното постановление в частта относно размера на наложената глоба, като същата се намали от 5 000 лв. на 500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 24.01.2011 г. по НАХД № 10665/2010 г. по описа на С районен съд, НО, 98-ми състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2201733/28.04.2010 г. на директора на Д. „И. по Т.”-С., с което на основание чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ, вр. чл. 48, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ за нарушение на чл. 33, ал. 2 от ЗЧРБ на Л. Д. М. е наложено административно наказание

глоба от 5 000 (пет хиляди) лева, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената глоба от 5 000 (пет хиляди) лева на 500 (петстотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: